

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 6034/2025
15.05.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Драгане Бољевић, Јасмине Симовић, Ирене Вуковић и Радославе Мађаров, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Бојан Перић адвокат из ..., против тужених ББ и ВВ обоје из ..., чији је пуномоћник Златан Максимовић адвокат из ... и ГГ из ..., ради својине, одлучујући о ревизији тужене ВВ изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 308/24 од 19.08.2024. године, у седници одржаној дана 15.05.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужене ВВ изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 308/24 од 19.08.2024. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужене ВВ изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 308/24 од 19.08.2024. године.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж 308/24 од 19.08.2024. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужених ББ и ВВ и потврђена пресуда Основног суда у Краљеву П 474/20 од 25.09.2023. године којом је утврђено да тужиља има право сусвојине на $\frac{1}{2}$ троипособног стана број .. површине 85 м² у приземљу стамбене зграде за колективно становање, зграда број .., улаз број .., постојеће на парцели .. КО ... и да $\frac{1}{2}$ ове некретнине не улази у заоставштину покојног ДД, и тужени обавезани да трпе укњижбу права сусвојине тужиље на $\frac{1}{2}$ дела означеног стана, као и да солидарно тужиљи на име трошкова парничног поступка исплате износ од 147.800,00 динара са законском затезном каматом од дана извршности одлуке о трошковима до исплате.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужена ВВ је, због погрешне примене материјалног права, благовремено изјавила ревизију предвиђену чланом 404. ЗПП (посебна ревизија).

Предмет овог спора је захтев тужиље за утврђење њеног сувласничког удела на предметном стану, стеченом у току брака са покојним ДД који је трајао од 07.04.1985. године до смрти другог супружника (...2018. године), с тим што је између њих од 1980. године до закључења брака постојала ванбрачна заједница у којој је рођена тужена ГГ.

Спорни стан сада покојни ДД добио је одлуком Медицинског центра у Краљеву од 25.09.1981. године, као кадар неопходан за рад установе - даваоца стана, допуњене решењем даваоца стана у којем су тужиља (супруга), тужени ББ и тужена ГГ (деца) одређени као чланови породичног домаћинства. Својина на стану стечена је уговором о продаји који је сада покојни ДД, као носилац станарског права закључио 25.03.1992. године са носиоцем права располагања станом, а уговорена цена је исплаћена заједничким средствима супружника.

По оцени Врховног суда, наводи ревидента не оправдавају потребу да се о њеној посебној ревизији одлучује ради новог тумачења права.

Откупом стана у току трајања брака од стране једног супружника, уговорног носиоца станарског права, под условима из Закона о стамбеним односима, односно Закона о становању, право на стан улази у режим заједничке имовине коју су супружници стекли радом у току брачне заједнице, у смислу одредбе члана 171. став 1. Породичног закона. Својина на спорном стану стечена је у току брака тужиље и њеног сада покојног супруга.

Одредба члана 180. став 2. наведеног закона садржи претпоставку о једнаким уделима супружника у заједничкој имовини, а већи удео једног од супружника у стицању заједничке имовине остварује се под условима из става 3. те одредбе. Претпоставка о једнаким уделима супружника у стицању имовине примењује се у случајевима када је својина на стану у друштвеној, односно државној својини стечена по стамбеним прописима на основу којих се врши трансформација станарског права у право својине. Предметни стан стечен је у време важења Закона о стамбеним односима („Службени гласник СРС“ број 12/90 ... 55/90 и „Службени гласник Републике Србије“ број 3/90 и 7/90), под условима прописаним чланом 6. тог закона који нису били тржишни. И тужени у одговору на тужбу не споре чињеницу да је цена стана била нижа од тржишне цене. Према тој одредби, стамбени допринос носиоца станарског права и његовог супружника није узиман у обзир приликом утврђивања вредности - цене стана, због чега је та чињеница на којој тужена инсистира без утицаја у овом спору. Спорни стан је сада покојном тужиљиним супругу дат на коришћење као кадру неопходном даваоцу стана на коришћење, тзв. кадровски стан. Кадровски станови нису службени станови у смислу члана 7. Закона о стамбеним односима („Службени гласник СРС“ број 8/81) важећег у време доношења одлуке о његовој додели тужиљиним покојном супругу, јер њихово коришћење није везано за вршење одређене службене дужности и функције. Такви станови додељују се запосленима који обављају послове и радне задатаке (радна места) чије обављање има посебан интерес за организацију - даваоца стана на коришћење, и на њима се може стицати станарско право сагласно члану 11. Закона о стамбеним односима важећег у време када је покојни тужиљин супруг добио стан на коришћење и у време када је за њега закључио уговор о коришћењу стана. Као стан на којем је могуће стећи станарско право, исти је могао бити и предмет откупа.

Нема места одлучивању посебној ревизији тужене ни ради уједначавања судске праксе, јер ревидент не доставља другачије правноснажне пресуде донете у истим или битно истоветним чињенично-правним споровима. Пресуда Врховног суда Србије Рев. 182/05 од 19.04.2005. године (сентенца из означене пресуде приложена је уз ревизију) донета је у спору у којем је откупљен стан, додељен једном супружнику пре закључења брака, по посебним прописима (Закон о самбеном обезбеђењу у ЈНА), а откупна цена

није ни плаћена јер је била нижа од уплаћеног стамбеног доприноса носиоца станарског права.

Из наведених разлога, на основу члана 404. ЗПП, одлучено је као у првом ставу изреке.

Ревизија тужене није дозвољена ни на основу члана 403. став 3. ЗПП. Вредност предмета овог спора је у тужби одређена износом од 10.000,00 динара (члан 33. став 2. ЗПП) и није мењана до закључења главне расправе. Тако одређена вредност предмета спора не прелази вредност која је по наведеној одредби меродавна за дозвољеност ревизије, због чега је на основу члана 410. став 2. тачка 5. и члана 413. ЗПП, одлучено као у другом ставу изреке.

Председник већа - судија
Бранислав Босиљковић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић